

บทที่ 421

คริสตชนกับความทุกข์ของคนอื่น

ข้าแต่พระเป็นเจ้า ลูกเชื่อว่าคริสตชนทุกคนที่เป็นลูกของพระองค์ต้องเคยขอพระพรจากพระองค์ไม่มากก็น้อย บาง
คนอาจจะสวดขอพระพรทุกวัน บ้างอาจจะนาน ๆ ครั้ง บ้างก็เวลามีปัญหา มีความทุกข์ แล้วแต่ความสัมพันธ์ของคนๆ นั้นกับ
พระองค์ แต่ลูกเชื่อว่าเวลาที่ผู้ใดมีความทุกข์ ผู้นั้นมักจะคิดถึงพระเจ้าและขอให้พระองค์ทรงช่วยบรรเทาทุกข์ให้เขา แม้ผู้
ที่ไม่มีความเชื่อในพระองค์ ยามที่ตกทุกข์ได้ยาก ยังคิดถึงพระเจ้าและขอความช่วยเหลือจากพระองค์เลย

แล้ว ... ถ้าเราเห็นผู้ที่มีความทุกข์ในฐานะคริสตชนซึ่งเป็นลูกของพระเจ้าล่ะ เราทำอะไรหรือเปล่า หรือคิดในใจว่า
ธุระไม่ใช่ หรือไม่คิดด้วยซ้ำ ความทุกข์ของคนอื่น ไม่ใช่เรื่องของเรา ...

ลูกเอง หลังจากเหตุการณ์ที่ร้ายๆ ได้ผ่านพ้นไปหมด ลูกมองย้อนหลัง แล้วลูกก็รำพึงกับตัวเองว่า การที่พระเจ้าทรง
อนุญาตให้ฉันต้องพบกับความทุกข์ทุกรูปแบบในสองทศวรรษที่ผ่านมา นั้น เพื่อให้ฉันเข้าใจถึงความรู้สึกของผู้ที่ประสบ
ปัญหาในรูปแบบต่างๆ และเมื่อมีโอกาสจะได้สามารถช่วยเหลือ หรือช่วยบรรเทาใจหรือบรรเทาทุกข์ให้เพื่อนพี่น้องเหล่านั้น
ได้

เริ่มจากการเข้าใจถึงการที่ใครคนหนึ่งตกอยู่ในสภาพแห่งความทุกข์ตามลำพัง และไม่มีใครสักคนอยู่ใกล้ๆ หรือ
เข้าใจหรือให้กำลังใจเลยนั้น มันว่าเหว่ มันทุกข์ทรมานเพียงใด เพราะลูกผ่านความทุกข์เช่นนั้นมาแล้ว และทราบดีว่าความ
ทุกข์เช่นนี้ที่ลูกเรียกว่าเป็นความทุกข์แบบ “ขังเดี่ยว” นี้แหละ จะเป็นสาเหตุให้คนๆ นั้นคิดไม่อยากจะมีชีวิตอยู่ต่อ พุดง่าย ๆ
คือ อยากฆ่าตัวตาย ซึ่งลูกก็ผ่านประสบการณ์นั้นมาแล้วเช่นกัน ลูกจึงใช้เวลาถึง 2 ปีในการก่อตั้งศูนย์บรรเทาใจเพื่อให้ผู้ที่
หมดหวังในชีวิตและอย่างว่าเหว่สามารถโทรเข้าหาใครสักคนที่เขาไม่รู้จัก แต่แค่รอฟังที่รับฟังปัญหานั้นๆ ตามหลัก
จิตวิทยา หากเลยจุดวินาทีที่คิดอยากฆ่าตัวตายไปได้ คนๆ นั้นก็จะไม่คิดฆ่าตัวตายอีก

พร้อมๆ กับศูนย์บรรเทาใจ ในตอนนั้น ลูกพยายามจะก่อตั้ง Support Group เช่นเดียวกับ AA หรือ Alcohol
Anonymous ในต่างประเทศ โดยให้ผู้ที่มีความทุกข์มาพบปะกัน แล้วจับมือกันเป็นวงกลม มีเทียนวางตรงกลาง แล้วพวกเรา
มาอธิษฐานร่วมกัน และแบ่งปันความทุกข์กัน และสวดภาวนาขอพรจากพระเจ้าให้ซึ่งกันและกัน ลูกจัดได้เพียงครั้งเดียว
เพื่อนที่เป็นคริสตชนคาทอลิกนอน บอกกับลูกว่าการจัดกลุ่มเช่นนี้ไม่น่าจะทำได้ในประเทศไทย เพราะเพื่อนๆ ที่มาจะทราบ
ความทุกข์ของเราหมด และจะนำไปเล่าต่อในสังคม ลูกบอกว่าก็ตอนต้นพวกเราสวดภาวนาแล้วนี่ว่าจะเก็บทุกเรื่องเป็น
ความลับ

ตอนนั้นลูกเพิ่งเป็นคริสตชนใหม่มาก ยังไม่ทราบหรือเข้าใจอะไรมากนัก

มีอยู่วันหนึ่ง หลังมิสซา ลูกเห็นสัตตบรุษหญิงคนหนึ่งยังคุกเข่าอยู่ต่อ ขณะที่คนอื่น ๆ ทอยออกจากวัดเกือบ
หมดแล้ว ลูกเห็นเธอสวดภาวนาไปร้องไห้ไป ลูกทราบทันทีว่าเธอคงอยู่ในความทุกข์และต้องการพระพรจากพระเจ้า ลูกจะ
เข้าไปปลอบใจเธอก็ไม่กล้าเพราะไม่รู้จักเธอ ต่อมาลูกไปคุยกับคุณพ่อเจ้าอาวาส เสนอท่านไปว่า เดือนละครั้งหรือสัปดาห์ละ
ครั้ง หลังมิสซา เรามาเปิด session พิเศษใหม่ สำหรับผู้ที่มีความทุกข์ให้เขียนความทุกข์ของตนเองในกระดาษ แล้วใส่
รวมกันในถุงทาก แล้วให้พระสงฆ์นำสวดเป็นพิเศษสำหรับผู้ที่ต้องการพระพรเหล่านั้นโดยไม่จำเป็นต้องนำความทุกข์ที่เขียน
มาอ่านประกาศ การทำเช่นนี้จะเป็นการนำความรักของพระเจ้ามาสัมผัสจิตใจของพวกเราอย่างเป็นรูปธรรมที่สัมผัส
ได้และเป็นสิ่งที่ลูกได้เห็นจากวัดในต่างประเทศ

คุณพ่อเจ้าอาวาสบอกกับลูกว่า คงไม่สะดวกที่จะทำเช่นนั้น ถ้าใครมีความทุกข์ ก็มีคณะซิสเตอร์ต่างๆ สวดภาวนาให้อยู่แล้ว

ในตอนที่คุณเพิ่งรับศีลล้างบาปเป็นคริสตชนคาทอลิกใหม่ๆ นอกจากความร้อร่นที่จะรับใช้พระเจ้าแล้ว ลูกต้องการที่จะช่วยผู้อื่นที่มีความทุกข์มาก เพราะเท่ากับเป็นการตอบแทนพระคุณของพระเจ้าที่ทรงช่วยให้ลูกผ่านพ้นวิกฤตต่างๆ มาได้

กาลเวลาผ่านไป ความร้อร่นในการรับใช้พระเจ้าของลูกไม่ได้ลดลง แต่ได้เพิ่มขึ้นตามอายุของการเป็น คริสตชนของลูกด้วยซ้ำ แต่ลูกเริ่มเรียนรู้ “วัฒนธรรมองค์กร” และชีวิตจริง

จากการที่จะเสนอเรื่องนี้เรื่องนั้นที่จะให้พระสงฆ์ทำตามแบบฉบับที่ลูกได้เห็นจากต่างประเทศ ลูกค่อยๆ เปลี่ยนวิธีในการช่วยบรรเทาใจให้ผู้อื่น ลูกยินดีให้คำแนะนำเป็นการส่วนตัวแก่ผู้ที่พระสงฆ์บางองค์แนะนำมาหาลูก ในเวลาเดียวกันจากหนังสือที่เขาเคลื่อนได้ของลูกที่แพร่หลายในวงสังคมต่างๆ ที่ลูกไปร่วมด้วย มีผู้คนในระดับผู้นำจำนวนไม่น้อยมาขอคุยกับลูกทั้งในเรื่องราวความทุกข์ของพวกเขาและความสนใจในเรื่องพระเจ้าจากลูก ที่ละเอียดละน้อย ลูกกลายเป็น “ศูนย์บรรเทาใจเคลื่อนที่” ในสังคมไปซะแล้ว

และสิ่งที่ลูกได้ทำเพิ่มเติมคือ การสวดภาวนาให้คนเหล่านั้นและเพื่อนฝูงและผู้ที่ยขอให้ลูกสวดภาวนาให้ และผู้ที่ลูกทราบว่าเขามีความทุกข์หรือมีความเจ็บป่วย ทั้งที่เขาขอหรือไม่ขอให้ลูกสวดภาวนาให้พวกเขาในการสวดสายประจำประจำทุกคืน รายชื่อของผู้ที่ลูกสวดภาวนาให้เพิ่มยาวขึ้นๆ เมื่อเดือนที่แล้วนี้เอง มีผู้อยู่ต่างประเทศที่ลูกรู้จักจากการไปพูดต่างประเทศในหลายปีที่ผ่านมา ได้ส่งข้อความมาให้ลูกช่วยสวดภาวนาให้พี่เขยของเขาที่กำลังจะผ่าตัด ลูกสวดให้ทุกวันและในวันผ่าตัดของเขา ลูกสวดให้ 3 เวลา คือ เวลาเช้าตอนตื่นมา เวลาที่เขาผ่าตัด และเวลาก่อนนอน ปรากฏว่าผลการผ่าตัดผู้ป่วยปลอดภัย เพื่อนต่างชาติคนนี้ขอบคุณลูกอย่างสุดหัวใจ ลูกเองก็มีความสุข ความอึดใจ ในการสวดภาวนาให้เขาเช่นเดียวกัน และในการสวดภาวนาให้ผู้อื่นนั้น ทำให้ลูกเห็นถึงพระพรของพระเจ้าในตัวลูกเองมากขึ้นด้วยที่มีสุขภาพแข็งแรง และสมองยังประเปรี้ยวแม้ในวัยเลยเกษียณมาเกือบหนึ่งรอบแล้วก็ตาม

และ ... ลูกยังสวดภาวนาให้ผู้วายชนม์และครอบครัวของเขาในการไปงานศพ สวดภาวนาให้คู่บ่าวสาวในงานแต่งงาน ไม่ว่าคนเหล่านั้นจะนับถือศาสนาอะไรและทั้งๆ ที่คู่บ่าวสาวหรือญาติของผู้วายชนม์ ก็ไม่ทราบว่าลูกสวดภาวนาให้พวกเขาหรือญาติของเขา แต่จากการสวดภาวนาให้ผู้ที่ความทุกข์และในกรณีต่างๆ เช่นนี้ ลูกรู้สึกได้ว่าพระองค์ทรงพอพระทัยและรางวัลที่มีคุณค่าที่สุด สำหรับลูกคือการทราบข่าวว่าผู้ที่ลูกสวดภาวนาให้นั้นปลอดภัยจากโรคร้ายไข้เจ็บหรือพ้นจากปัญหาที่เขาเผชิญอยู่

นี่คือวิธีการช่วยเหลือผู้อื่นที่มีความทุกข์ในปัจจุบันของลูก พระเจ้าข้า

“ขอให้การภาวนาของข้าพเจ้าเป็นที่พอพระทัย และข้าพเจ้าจะยินดีในพระยาเวห์” สดุดี 104:34

อาแมน

ลูกขอพร: องค์คุณแห่ง

www.moving-themountain.com

